

[Gade]

hjælpen til Østeuropa skal ses i tæt sammenhæng med miljøproblemer og løsning af miljøproblemer. Det fremgik også af den debat, vi havde i Folketinget om hele udviklingen i Østeuropa, og af to punkter i den dagsorden, der blev vedtaget.

Det ene punkt var, at den udviklingshjælp, den økonomiske overførsel, der skal ske til Østeuropa, skal ske på et bæredygtigt grundlag alle steder, dvs. herhjemme, i EF og i Den Nordiske Investeringsbank. Det er en stor opgave for Danmark, tror jeg faktisk, internationalt virkeligt at gå ind i de organer og arbejde for, at vi får sat kød og blod på det ord »bæredygtigt«. Hvad betyder det? Hvordan indretter man hele proceduren ved tildeling af lån osv.?

Det andet punkt, som dagsordenen præciserede, var etablering af en miljøfond i ECE-regi, altså i FN's medlemslandekreds for Europa. Det er jo en gammel SF-idé og -forslag, og vi var meget glade for, at det kom med.

Vi mener, at det tegner til en ganske spændende europæisk udvikling på det her område, hvor miljøet jo står i front for mulighederne for at bygge andre samarbejdsrelationer op. Så vi har derfor støttet det, der sker i Nordisk Investeringsbank.

Dette forslag ligger jo inden for en dansk ramme, og det, vi vel egentlig skal vurdere her, er, om der er et område, som ikke er dækket godt nok ind af de initiativer, der er på vej. Jeg er rimelig stolt over, at vi er kommet så langt, som vi er kommet i dag. Jeg mener ikke, vi på nogen måde er færdig, men det ser da bedre ud, end jeg frygtede, og jeg synes altså, at der er noget på vej, som kan vise sig at blive ganske flot.

Er der et område, hvor vi egentlig ikke har fået det med? Det, Socialdemokratiets forslag drejer sig om, er, at vi måske ikke har fået muligheder for at lave miljøinvesteringer, spildevandsrensning, røgrensning, bortskaffelse af farligt affald osv. som en specielt dansk indsats.

Jeg har fået det ud af forslaget, at det er det, vi skal kigge efter både i debatten her og under udvalgsarbejdet, nemlig: Er der et område, som ikke er dækket godt nok ind i de initiativer, der er på bedding, og som også er dækket ind af de 300 mio. kr.?

Jeg tog sådan set udenrigsministerens bemærkninger på det her punkt som en klar melding om, at vi ikke er færdig med at diskutere de 300 mio. kr. Jeg er helt enig med udenrigs-

nisteren i, at det er vi ikke. Det vil sige, at hele indholdstemaet i denne her sag godt kan komme til at handle om de 300 mio. kr., og det kan finansieringen jo rent faktisk også, men det kan også være ud over de 300 mio. kr.

Jeg mener, at vi på en eller anden måde skal få analyseret grundigt igennem i udvalget, hvordan det hænger sammen. Jeg tror godt, der kan være et hul, hvor man måske ikke har de her ting helt på skinner, og jeg tror altså, at forslaget her kan betyde, at vi kunne få det her på skinner, så det også er klart, at en specielt dansk indsats specifikt på det her område får vi sikkerhed for at fremme.

Så vil jeg sige om måden at finde pengene på, at den mudderkastning, udenrigsministeren giver sig ud i, behøver vi selvfølgelig ikke, og det vil jeg ikke deltage i. Men spørgsmålet om, hvordan vi finder pengene, er ret interessant, og jeg synes i virkeligheden, at tanken om, at det tages af miljøafgifter, sådan set er interessant, også fordi der er et eller andet tankemæssigt i, at man tager pengene dér. Det er da klart, at de tages under alle omstændigheder fra en eller anden stor kasse, som ikke bliver større, fordi vi kalder det noget andet, men selve tanken om, at miljøafgifter herhjemme faktisk kan bruges til at finansiere den slags ting, synes jeg egentlig er flot, og det synes jeg er noget, man godt kan arbejde videre på.

Altså positivt tilsagn om, at vi under udvalgsarbejdet får grundigt set på alle de ordninger, der kører, i lyset af, at det hjørne her bliver sikret.

Sønderby (V):

Intentionerne i det forslag her kan Venstre selvfølgelig også støtte. Det tror jeg også at forslagsstillerne har tænkt på, da de skrev, at det er »overordentlig vigtigt, at samarbejdet mellem Vesteuropa og Østlandene styrkes og udvikles til i højere grad at blive et samarbejde mellem mennesker, organisationer og virksomheder, således at der skabes kontakter og opnås forståelse for fælles levevilkår og problemer«.

Men så kan jeg egentlig ikke komme længe, for i det svar, vi har fået fra udenrigsministeren, synes jeg egentlig at alle de ting er nævnt. Selv om forslaget er fremsat den 23. november 1989, er der sket meget siden, men det er egentlig kommet ret hurtigt her i Folketinget. Der er jo meget stor aktivitet på det her område, og jeg